

In Indonesië zijn te veel verpleegkundigen, hier te weinig

Victor vloog de wereld over om hier te helpen in de zorg

Indonesië hebben ze veel zorgverleners, er te weinig. Victor Mogogibung (35) enertien anderen kwamen over om te helpen verpleeghuizen.

rester van der Hansz

termeer

Ja, ja en nog eens ja. Dat is volgens Victor Mogogibung het antwoord van een Indonesiër als iemand om hulp vraagt. „Zelfs als we eigenlijk nee willen zeggen.” Hij komt het een van de grote cultuurverschillen tussen Indonesië en Nederland. „Hier zeggen ze gewoon: nee, ik moe ben of geen tijd heb, zeg ik ja als iemand mij nodig heeft.” In Indonesië een handje te helpen, krijgen zij les in assertiviteit en nu ze over de Nederlandse cultuur. Mogogibung antwoordt verrassend in het Nederlands. Hij leerde de binnen enkele maanden op basisniveau in zijn thuisland. Hij wilde per jaar naar Nederland vanwege de geschiedenis tussen beide landen. „Ook is het hier makkelijk om Indonesische mensen te vinden”, zegt hij lachend. „In Den Haag zitten toko's waar het eten bijna net zo lekker is als thuis.” Zijn lievelingslekkernij in Nederland? „Oliebollen!”

In oktober verliet hij 'paradijselijk' Soerabaja voor het 'kalmte' Zoetermeer. Zijn werkdien bestaat zijn week uit twee dagen werken, twee dagen stagelopen en twee dagen naar school. „Ik ben nu een beetje eenzaam, want ik mis mijn vrienden en familie. Ik heb in Indonesië collega's, maar dat is toch anders.”

Mogogibung is een van de vijftien Indonesische zorgverleners die dank-

▲ **Victor Mogogibung is speciaal uit Indonesië overgekomen om hier te helpen in de zorg.** FOTO FRANK DE ROO

Ik ben soms een beetje eenzaam, ik mis mijn familie

in Nederland verblijven. Zij zijn in dienst bij de flexorganisatie, die hen inzet bij woonzorglocaties van WelThuis. Het project met de studenten verpleegkunde is een initiatief om oplossingen te vinden voor het personeelstekort. Waar de Nederlandse zorg schreeuwt om verpleegkundigen en verzorgenden, zijn er in Indonesië meer zorgmedewerkers dan banen.

Opleiding

Eerder werden elf Italiaanse en vier Filipijnse verpleegkundigen overgevlogen. „We kijken welke landen in de wereld te veel verpleegkundigen hebben”, meldt VariantZorg-directeur Christiaan Kaminski. „Van ons krijgen zij een hbo-opleiding verpleegkunde en met de opgedane ervaring kunnen ze over vijf jaar de kwaliteit van het zorgstelsel daar verhogen.”

In de strijd tegen de krapte op de arbeidsmarkt experimenteerde Variant-

ders, maar dat bleek 'tot nu toe niet succesvol'. „Wij hebben ons voor nu gericht op internationale zorgverleners”, aldus Kaminski.

De Indonesiërs leren ook over de ouderenzorg hier. In hun thuisland ziet die er totaal anders uit. Daar verblijven ouderen vaak bij hun oudste kind. Als je je ouders niet in huis neemt, zou je geen respect voor ze hebben. „Wij hebben eigenlijk nog geen systeem voor ouderenzorg. Ik denk dat het goed is om daar verzorgingstehuizen te hebben. Er zijn wel plekken die we *Panti Jompo* noemen. Daar wonen ouderen die geen andere plek en geen kinderen hebben die voor hen kunnen zorgen. Ik vind het Nederlandse zorgsysteem beter. Waarom? Veiliger.”

Mogogibung wil de taal nóg beter beheersen, want de meeste ouderen in verpleeghuis WelThuis Buytenhaghe spreken geen Engels. „Ik heb geen andere keus dan de taal beter te